

VALMISTEYHTEENVETO

1. ELÄINLÄÄKKEEN NIMI

Felimazole Vet. 2,5 mg tabletti, päälystetty kissoille

2. LAADULLINEN JA MÄÄRÄLLINEN KOOSTUMUS

1 tabletti sisältää:

Vaikuttava aine:

Tiamatsoli   2,5 mg

Apuaineet:

Titaanidioksiidi (E171)	1,12 mg
Erytrosiini (E127)	0,01 mg
Natriummetylparahydroksibentsoaatti (E219)	0,0034 mg

Täydellinen apuaineluetelo, katso kohta 6.1.

3. LÄÄKEMUOTO

Päälystetty tabletti.

Vaaleanpunainen, sokeripäälysteinen, kaksoiskupera tabletti, halkaisija 5,5 mm.

4. KLIININSET TIEDOT

4.1 Kohde-eläinlajit

Kissa.

4.2 Käyttöaiheet kohde-eläinlajeittain

Kissan kilpirauhasen liikatoiminnan tasapainottaminen ennen kilpirauhasen poistoleikkausta.
Kissan kilpirauhasen liikatoiminnan pitkääikainen hoito.

4.3 Vasta-aiheet

Ei saa käyttää kissoilla, joilla on yleissairaus, kuten primaari maksasairaus tai sokeritauti.

Ei saa käyttää kissoilla, joilla on autoimmunisairauden oireita.

Ei saa käyttää eläimillä, joilla on valkosolukuvan poikkeavuuksia, kuten neutropenia ja lymfopeniaa.

Ei saa käyttää eläimillä, joilla on verihiuatalesairauksia ja veren hyytymishäiriötä (varsinkin trombositopenia).

Ei saa käyttää kissoilla, jotka ovat yliherkkiä tiamatsolille tai apuaineelle, polyetyleeniglykolille.

Ei saa käyttää tiineille tai imettäville naaraseläimille.

Katso kohta 4.7

4.4 Erityisvaroitukset kohde-eläinlajeittain

Ei ole.

4.5 Käyttöön liittyvät erityiset varotoimet

Eläimiä koskevat erityiset varotoimet

Jos päiväannos on yli 10 mg, on eläimiä tarkkailtava erityisen huolellisesti.

Valmisten käyttö kissoilla, joilla on munuaisten toimintahäiriö, vaatii eläinlääkärin tekemän huolellisen hyöty- riski arvioinnin. Koska tiamatoli hidastaa munuaiskerästen suodatusnopeutta, hoidon vaikutusta munuaisten toimintaan on tarkkailtava huolellisesti, sillä taustalla oleva sairaus saattaa pahentua.

Hematologiaa on tarkkailtava leukopenian ja hemolyttisen anemian riskin vuoksi.

Jos eläin vaikuttaa äkillisesti sairaalta hoidon aikana, erityisesti jos se on kuumeinen, siltä on otettava verinäyte hematologisia ja biokemiallisia rutitutkimuksia varten. Neutropenisiä eläimiä ($\text{neutrofilien lukumäärä} < 2,5 \times 10^9/\text{l}$) on hoidettava profylaktisilla, bakterisidisilla antibakteerilääkkeillä ja tukioidolla.

Koska tiamatoli saattaa aiheuttaa hemokonsentraatiota, kissoilla tulee olla aina juomavettä saatavilla. Katso osasta 4.9 tarkkailua koskevat ohjeet.

Eriyiset varotoimenpiteet, joita eläinlääkevalmistetta antavan henkilön on noudatettava

Pese kädet käytön jälkeen.

Valmisten vahingossa tapahtuneen nielemisen jälkeen on käännyttää välittömästi lääkärin puoleen ja näytettävä pakkausselostetta tai myyntipäällystä.

Tiamatsoli voi aiheuttaa oksentelua, ylävatsakipua, päänsärkyä, kuumetta, nivelsärkyä, kutinaa ja pansytopeniaa. Hoito on oireenmukaista.

Pese kädet vedellä ja saippualla käsiteltyäsi hoidetun eläimen jätöksiä tai kissanhiekkaa.

Älä syö, juo tai tupakoisi käsitellessäsi tabletteja, jätöksiä tai kissanhiekkaa.

Älä käsitlee tästä valmistetta jos olet allerginen kilpirauhasen toimintaa estäville aineille. Jos ilmenee allergisia oireita, kuten ihottumaa, kasvojen, hulullen tai silmien turvotusta tai hengitysvaikeuksia, on käännyttää välittömästi lääkärin puoleen ja näytettävä lääkärille pakkausselostetta tai myyntipäällystä.

Älä puolita tai murskaa tabletteja.

Koska tiamatolin epäillään olevan ihmislle epämuodostumia aiheuttava, tulisi lisääntymiskäisten ja raskaana olevien naisten käyttää käsineitä käsitellessään hoitoa saaneiden kissojen kissanhiekkaa.

Raskaana olevien naisten tulisi käyttää käsineitä valmistetta käsitellessään.

4.6 Haittavaikutukset (yleisyys ja vakavuus)

Kilpirauhasen liikatoiminnan pitkääkaisen hoidon yhteydessä on raportoitu haittavaikutuksia.

Monissa tapauksissa oireet voivat olla lieviä ja ohimeneviä, eivätkä ne anna syytä hoidon lopettamiseen. Vakavammat oireet korjautuvat pääosin itsestään kun lääkitys keskeytetään.

Haittavaikutukset ovat harvinaisia. Yleisimpiä ilmoitettuja kliinisiä sivuvaikutuksia ovat oksentelu, ruokahaluttomuus, letargia, valkeaa kutina sekä pään ja kaulan pinnalliset ihovauriot, maksasairauteen liittyvä verenvuototaipumus ja keltaisuus sekä verenkuvan poikkeavuudet (eosinofilia, lymfosytoosi, neutropenia, lymfopenia, vähäinen leukopenia, agranulosytoosi, trombosytopenia tai hemolyttinen anemia). Nämä sivuvaikutukset poistuvat 7-45 päivän kuluessa tiamatolihoidon lopettamisesta.

Mahdollisiin immunologisiin sivuvaikutuksiin kuuluvat anemia, harvinaisiin sivuvaikutuksiin trombosytopenia sekä seerumin tumavasta-aineet, ja hyvin harvinaisena voi ilmetä lymfadenopatiaa. Hoito tulisi keskeyttää välittömästi ja tarvittavan toipumisajan jälkeen tulisi harkita vaihtoehtoista hoitoa.

Pitkäkestoisesti tiamatolihoidon jälkeen on jyrssijöillä osoitettu kohonnut kilpirauhasen uudismuodostuman riski, mutta tästä ei ole näyttöä kissoilla.

4.7 Käyttö tiineyden, laktaation ja muninnan aikana

Rotilla ja hiirillä tehdynissä laboratoriotutkimuksissa on löydetty näyttöä tiamatolin epämuodostumia aiheuttavista ja alkiotoksista vaiketuksista. Valmisten turvallisuutta ei ole tutkittu tiineillä tai imettävillä kissoilla. Ei saa käyttää tiineiden tai imettävien naaraskissojen hoitoon.

4.8 Yhteisvaikutukset muiden lääkevalmisteiden kanssa sekä muut yhteisvaikutukset

Samanaikainen hoito fenobarbitaalilla voi heikentää tiamatolin klinistä tehoa. Tiamatolin tiedetään vähentävän bentsimidatsoli-matoläkkeiden hepaattista oksidaatiota ja se voi aiheuttaa niiden plasmakonsentraatioiden nousua, mikäli lääkkeitä käytetään samanaikaisesti. Koska tiamatoli on immunomodulatorinen aine, se on otettava huomioon rokotusohjelmissa.

4.9 Annostus ja antotapa

Annetaan vain suun kautta.

Kissojen kilpirauhasen liikatoiminnan tasapainottamiseen ennen kilpirauhasen poistoleikkausta sekä pitkäkestoiseen kissojen kilpirauhasen liikatoiminnan hoitoon suositeltu aloitusannos on 5 mg vuorokaudessa.

Aina kun mahdollista, kokonaisuorokausiannos on jaettava kahteen osaan ja annettava aamulla ja illalla. Tabletteja ei saa jakaa.

Jos hoitomyönteisyyden takia on suositeltavaa antaa yksi 5 mg:n tabletti kerran vuorokaudessa, tämä on hyväksyttävää, vaikka 2,5 mg:n tabletti kaksi kertaa vuorokaudessa olisi tehokkaampi lyhyellä aikavälillä. 5 mg:n tabletti sopii myös kissoille, jotka tarvitsevat suurempia annoksia.

Hematologiset ja biokemialliset kokeet sekä seerumin T4-kokonaispitoisuus on arvioitava ennen hoidon aloittamista ja 3, 6, 10 ja 20 viikon jälkeen ja sen jälkeen kolmen kuukauden välein.

Kullakin näistä suositellusta seurantavaleista annosta on muutettava T4-kokonaispitoisuuden sekä hoitoon liittyvän klinisen vasteen mukaisesti. Annosta on muutettava 2,5 mg:n askelina ja tavoitteena tulee olla mahdollisimman pienien annoksen saavuttaminen.

Jos tarvitaan yli 10 mg:n vuorokausiannos, eläimiä on seurattava erityisen huolellisesti.

Annuttu annos ei saa olla yli 20 mg/vrk.

Pitkäkestoisessa kilpirauhasen liikatoiminnan hoidossa eläintä on hoidettava loppuelämä.

4.10 Yliannostus (oireet, hätätoimenpiteet, vastalääkkeet) (tarvittaessa)

Nuorilla terveillä kissoilla tehdynässä siedettävyyystutkimuksissa voitiin osoittaa seuraavat annoksienvsuuruuteen liittyvät kliniset oireet eläimen päiväänannoksen ollessa enintään 30 mg: anoreksia, oksentelua, letargiaa, kutinaa ja hematologisia ja biokemiallisia poikkeavuuksia, kuten neutropeniaa, lymfopeniaa, seerumin kalium- ja fosforitasojen alentumista, magnesium- ja kreatiniinitasojen nousua ja tumavasta-aineiden esiintymistä. Päiväänannoksen ollessa 30 mg joillakin kissoilla esiintyi hemolyttistä anemiaa ja vakavaa klinisen tilan huononemista. Joitakin näistä oireista voi esiintyä myös hypertyreosisa sairastavilla kissoilla, joiden hoitoannos on enintään 20 mg / vrk.

Liiän suuret annokset hypertyreosisa sairastavilla kissoilla saattavat johtaa kilpirauhasen vajaatoimintaan. Tämä on kuitenkin epätodennäköistä, koska hypotyreosi korjautuu yleensä negatiivisen palautemekanismin avulla. Katso kohta 4.6 Haittavaikutukset.

Mikäli yliannostus on tapahtunut, lopeta hoito ja anna oireenmukaista ja tukihoitoa.

4.11 Varoika

Ei oleellinen.

5. FARMAKOLOGISET OMINAISUUDET

Farmakoterapeutinen ryhmä: Tyreostaatit: rikkiä sisältävät imidatsoli johdannaiset.

ATC vet-koodi: QH03BB02.

5.1 Farmakodynamiikka

Tiamatsoli vaikuttaa estämällä kilpirauhashormonin biosynteesin *in vivo*. Primaarinen vaikutusmekanismi on jodidin sitoutumisen estäminen kilpirauhasperoksidaasi-entsyymiin, mikä estää tyreoglobuliinin katalysoidun jodauksen sekä T₃- ja T₄-synteesin.

5.2 Farmakokinetiikka

Suun kautta terveelle kissalle annosteltuna tiamsolsi imeytyy nopeasti ja täydellisesti hyötyosuuden ollessa yli 75 %. Eri eläinten välillä on kuitenkin huomattavia eroja. Lääkkeen poistuminen kissan plasmasta on nopeaa puoliintumisajan ollessa 3,5-4,0 tuntia. Huippupitoisuus plasmassa saavutetaan noin 1-2 tunnin annostelusta. Cmax on 0,8 µg/ml.

Rotilla tiamsolin on osoitettu sitoutuvan huonosti plasman proteiiniin (5 %); 40 % sitoutuu punasoluuihin. Tiamsolin metabolismia ei ole tutkittu kissoilla; kuitenkin rotilla tiamsoli metaboloituu nopeasti kilpirauhasessa. Noin 64 % annetusta annoksesta poistui virtsan mukana ja vain 7,8 % erittyi ulosteissa. Ihmisellä sitä vastoin maksa on tärkeä yhdisteen metabolisessa hajoamisessa.. Lääkkeen viipymäajan oletetaan olevan kilpirauhasessa pidempi kuin plasmassa.

Ihmisillä ja rotilla lääkkeen tiedetään läpäisevän istukan ja konsentroituvan sikiön kilpirauhaseen. Lääkettä erityy runsaasti myös rintamaitoon.

6. FARMASEUTTiset tiedot

6.1 Apuaineet

Ydin:

Laktoosimonohydraatti

Povidoni K30

Natriumtärkkelysglykolaatti

Magnesiumstearaatti

Päälyste:

Sakkaroosi

Povidoni

Erytrosiini

Makrogoli 4000

Puhdistettu talkki

Valkovaha

Karnaubavaha

Sellakka

Titaanidioksidi (E171)

Natriummetyylihydroksibentsoaatti (E219)

6.2 Yhteensopimattomuudet

Ei oleellinen.

6.3 Kestoaika

Purkki: Avaamattoman pakkauksen kestoaika: 3 vuotta.

Läpipainopakkaus: Avaamattoman pakkauksen kestoaika: 3 vuotta.

6.4. Säilytystä koskevat erityiset varotoimet

Älä säilytä yli 25°C.

Purkki: Pidä pakkaus tiiviisti suljettuna. Herkkä kosteudelle. Pidä pakkaus ulkopakkauksessa.

Läpipainopakkaus: Pidä läpipainopakkaukset ulkopakkauksessa.

6.5 Pakkaustyyppi ja sisäpakkauskuvaus

Purkki: Valkoinen 100 tablettia sisältävä polypropeenipurkki, jossa valkoinen polyeteenistä valmistettu avaamattomuuden osoittava kansi.

Läpipainopakkaus: Läpinäkyvä PVC/Aclar-alumiiniläpipainolevy. Läpipainolevyt sisältävät 25 tablettia. Yksi rasia sisältää 4 läpipainolevyä.

6.6 Erityiset varotoimet käyttämättömien lääkevalmisteiden tai niistä peräisin olevien jäte matrialien hävittämiselle

Käyttämättömät eläinlääkevalmisteet tai niistä peräisin olevat jätemateriaalit on hävitettävä paikallisten määräysten mukaisesti.

7. MYYNTILUVAN HALTIJA

Dechra Regulatory B.V.
Handelsweg 25
5531 AE Bladel
Alankomaat

8. MYYNTILUVAN NUMERO

MT nr 25419

**9. ENSIMMÄISEN MYYNTILUVAN
MYÖNTÄMISPÄIVÄMÄÄRÄ/UUDISTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ**

14.02.2011/23.12.2013

10. TEKSTIN MUUTTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

2.2.2022

PRODUKTRESUMÉ

1. DET VETERINÄRMEDICINSKA LÄKEMEDELETS NAMN

Felimazole Vet. 2,5 mg dragerad tablett för katt

2. KVALITATIV OCH KVANTITATIV SAMMANSÄTTNING

1 tablett innehåller:

Aktivt innehållsämne:

Tiamazol 2,5 mg

Hjälpmännen:

Titandioxid (E171)	0,845 mg
Erytrosin (E127)	0,01 mg
Natriummetylparahydroxybensoat (E219)	0,0034 mg

För fullständig förteckning över hjälpmännen, se avsnitt 6.1.

3. LÄKEMEDELSFORM

Dragerad tablett.

Rosa sockerdragerade bikonvexa tablettter, 5,5 mm diameter.

4. KLINISKA UPPGIFTER

4.1 Djurslag

Katt.

4.2 Indikationer, specificera djurslag

För stabilisering av hypertyreoidism hos katt före kirurgisk tyreoidektomi.
För långtidsbehandling av hypertyreoidism hos katt.

4.3 Kontraindikationer

Skall inte användas till katter som lider av systemisk sjukdom, som primär leversjukdom eller diabetes mellitus.

Skall inte användas till katter som visar kliniska tecken på autoimmun sjukdom.

Skall inte användas till djur som lider av störningar i vita blodbilden, som neutropeni och lymfopeni.

Skall inte användas till djur som lider av trombocytrubbningar och koagulationsrubbningar (i synnerhet trombocytopeni).

Skall inte användas till katter som är allergiska mot tiamazol eller hjälpmänet polyetylenglykol.

Skall inte användas till dräktiga eller lakterande katter.

Hänvisas till avsnitt 4.7

4.6 Särskilda varningar för respektive djurslag

Inga.

4.7 Särskilda försiktighetsåtgärder vid användning

Särskilda försiktighetsåtgärder för djur

Om mer än 10 mg per dag skall användas bör djuren övervakas speciellt noggrant.

Vid behandling av katter med njurdysfunktion bör en noggrann nytta/riskbedömning göras av veterinären. Eftersom tiamazol kan reducera den glomerulära filtrationshastigheten bör behandlingens påverkan på njurfunktionen övervakas noggrant. Ett bakomliggande tillstånd kan förvärras.

Hematologin måste övervakas på grund av risk för leukopeni eller hemolytisk anemi.

Ett blodprov för rutinmässig hematologi och biokemi skall tas från ett djur som plötsligt verkar sjukt medan det undergår terapi, i synnerhet om det har feber. Neutropena djur (neutrofilvärde <2.5 x 10⁹/l) skall behandlas med antibiotika och stödterapi.

Eftersom tiamazol kan förorsaka hemokoncentration skall katter alltid ha tillgång till dricksvatten.

För instruktioner angående monitorering, se avsnitt 4.9.

Särskilda försiktighetsåtgärder för personer som administrerar det veterinärmedicinska läkemedlet till djur

Tvätta händerna efter användande.

Vid oavsiktligt intag, uppsök genast läkare och visa bipacksedeln eller etiketten.

Tiamazol kan förorsaka kräkningar, epigastriskt obehag, huvudvärk, feber, artralgi, klåda och pancytopeni. Behandlingen är symptomatisk.

Tvätta händerna med tvål och vatten efter hantering av avföring och använd kattsand från behandlade djur.

Ät, drick eller rök inte vid hantering av tabletten eller använd kattsand.

Hantera inte denna produkt om du är allergisk mot tyreostatika produkter.

Om allergiska symptom utvecklas, såsom hudutslag, svullnad av ansikte, läppar eller ögon eller svårigheter att andas, bör du söka vård omedelbart och visa bipacksedeln eller etiketten för läkaren.

Tabletten får inte delas eller krossas.

Eftersom tiamazol är en misstänkt teratogen (ämne som orsakar fosterskador) måste kvinnor i fertil ålder samt gravida kvinnor bära handskar vid hantering av spillning från behandlade katter.

Gravida kvinnor måste bära handskar vid hantering av produkten.

4.6 Biverkningar (frekvens och allvarlighetsgrad)

Biverkningar har rapporterats efter långvarig kontroll av hypertyreoidism. I många fall kan symptom vara milda och övergående och ej utgöra någon anledning att avbryta behandling. De mer allvarliga biverkningarna är vanligen reversibla när medicineringen avbryts.

Negativa reaktioner är ovanliga. De vanligaste kliniska biverkningarna som har rapporterats inkluderar kräkningar, dålig aptit/anorexi, håglöshet, svår pruritus och sår på skallen och nacken, ökad blödningsbenägenhet och gulsort i samband med hepatopati, och hematologiska avvikelser (eosinofili, lymfocytos, neutropeni, lymfopeni, lätt leukopeni, agranulocytos, trombocytopeni eller hemolytisk anemi). Dessa biverkningar försvinner mellan 7 och 45 dagar efter att tiamazolterapin har avbrutits.

Möjliga immunologiska biverkningar inkluderar anemi, med sällsynta biverkningar inklusive trombocytopeni och serum anti-nukleära antikroppar. Lymfadenopati kan förekomma, men det är mycket sällsynt. Behandlingen ska avbrytas omedelbart och alternativa terapier beaktas efter en lämplig återhämtningsperiod.

Efter långvarig behandling av råttor med tiamazol har det förekommit en ökad risk för neoplas i sköldkörteln, men inga bevis är tillgängliga för katter.

4.7 Användning under dräktighet, laktation eller äggläggning

Laboratoriestudier i råtta och mus har visat att tiamazol har teratogena och embryotoxiska effekter. Produktens säkerhet har inte fastställts för dräktiga eller lakterande katter. Skall inte användas till dräktiga eller lakterande katter.

4.8 Interaktioner med andra läkemedel och övriga interaktioner

Samtidig behandling med fenobarbital kan eventuellt reducera effekten av tiamazol. Det är känt att samtidig behandling med tiamazol reducerar den hepatiska oxidationen av maskmedel tillhörande bensimidazolgruppen, vilket kan leda till ökade plasmakoncentrationer av bensimidazolen. Tiamazol är immunmodulatoriskt, vilket skall beaktas vid övervägande av vaccination.

4.9 Dos och administreringssätt

Endast oral administrering.

Rekomenderad startdos är 5 mg/dygn för stabilisering av hypertyreoidism hos katt före kirurgisk tyreoidektomi, samt för långtidsbehandling av hypertyreoidism hos katt. Om möjligt bör den totala dagliga dosen delas upp i två dostillfällen och administreras morgon och kväll. Tabletten bör inte delas.

Om doseringen 5 mg en gång dagligen är att föredra pga bättre följsamhet är detta acceptabelt, även om 2,5 mg två gånger dagligen kan vara mer effektiv på kort sikt. Tabletten om 5 mg är också lämplig för katter som kräver högre dosering.

Hematologi, biokemi och totalt serum T4 bör utvärderas innan behandling påbörjas, och efter 3 veckor, 6 veckor, 10 veckor, 20 veckor, och därefter var 3:e månad.

Vid var och en av de rekommenderade övervakningsintervallen bör ny dostitrering ske som baseras på totalt T4 och klinisk respons på behandlingen. Justering av dosen bör göras i steg om 2,5 mg och målet bör vara att uppnå längsta möjliga dosering.

Om mer än 10 mg per dag behövs, bör djur övervakas särskilt noga.

Den administrerade dosen får inte överstiga 20 mg/dag.

För långtidsbehandling av hypertyreoidism bör djuret behandlas hela livet.

4.10 Överdosering (symptom, akuta åtgärder, motgift) (om nödvändigt)

I toleransstudier av unga friska katter inträffade följande dosrelaterade kliniska tecken vid doser på högst 30 mg/djur/dag: anorexi, kräkningar, letargi, klåda samt hematologiska och biokemiska abnormaliteter såsom neutropeni, lymfopeni, minskade kalium- och fosfornivåer i serum, ökade magnesium- och kreatininkoncentrationer. Antinukleära antikroppar bildades. Vid en dos på 30 mg/dag visade några katter tecken på hemolytisk anemi och allvarlig klinisk påverkan. Några av dessa tecken kan också visa sig hos hypertyreoida katter som behandlas med doser på upp till 20 mg per dag.

Om hypertyreoida katter får alltför höga doser kan detta resultera i tecken på hypotyreoidism. Detta är dock osannolikt eftersom hypotyreoidisme vanligtvis förbättras genom en negativ feedbackmekanism. Se avsnitt 4.6, biverkningar

Om överdosering skulle inträffa, avbryt behandlingen och ge symptomatisk och stödjande vård.

4.12 Karentstid

Ej relevant.

5. FARMAKOLOGISKA EGENSKAPER

Farmakoterapeutisk grupp: Antityreoida preparat: svavelhaltiga imidazolderivat.

ATCvet-kod: QH03BB02.

5.1 Farmakodynamiska egenskaper

Tiamazol verkar genom att blockera biosyntesen av sköldkörtelhormon *in vivo*. Den primära effekten är att förhindra bindningen av jodid till enzymet tyroidperoxidas och på så sätt förhindra katalyserad jodering av tyreoglobulin och syntes av T₃ och T₄.

5.2 Farmakokinetiska egenskaper

Efter oral dosering av friska katter absorberas tiamazol snabbt och fullständigt med en biotillgänglighet på > 75%. Variationen mellan olika djur är dock betydande. Eliminationen av läkemedlet ur kattplasma är snabb, med en halveringstid på 3,5 – 4,0 timmar. Maximala plasmakoncentrationer (Cmax) är 0,8 µg/ml och erhålls ungefär 1-2 timmar efter intag. Tiamazol har en låg proteinbindningsgrad i råtta (5 %); 40 % är bundet till röda blodkroppar. Metabolismen av tiamazol hos katt har inte undersökts, men hos råtta metaboliseras tiamazol snabbt i sköldkörteln. Cirka 64 % av den givna dosen elimineras i urinen och endast 7,8 % utsöndras i avföringen. Detta till skillnad från människa, där levern är viktig för substansens metabolism. Läkemedlet antas vara kvar i sköldkörteln längre än i plasman.

Det är känt att hos människa och råtta kan läkemedlet passera placental och koncentreras i fostrets sköldkörtel. Läkemedlet utsöndras dessutom i hög grad i bröstmjölk.

6. FARMACEUTISKA UPPGIFTER

6.1 Förteckning över hjälpmännen

Tablettkärna:

laktosmonohydrat
povidon K30
natriumstärkelseglykolat
magnesiumstearat

Dragering:

sackaros
povidon
erytrosin
makrogol 4000
renad talk
vitt bivax
karnaubavax
shellack
titandioxid (E171)
natriummetylparahydroxibensoat (E219)

6.2 Inkompatibiliteter

Ej relevant.

6.4 Hållbarhet

Tablettburk: Det veterinärmedicinska läkemedlets hållbarhet i öppnad förpackning: 3 år.

Blisterförpackning: Det veterinärmedicinska läkemedlets hållbarhet i öppnad förpackning: 3 år.

6.4 Särskilda förvaringsanvisningar

Förvaras vid högst 25°C.

Tablettburk: Tillslut förpackningen väl. Fuktkänsligt. Förvara förpackningen i ytterkartongen.
Blisterförpackning: Förvara blistret i ytterkartongen.

6.5 Inre förpackning (förpacknings typ och material)

Tablettburk: Vit polypropenburk, med vitt garantiförseglat lock i polyeten, innehållande 100 tablettar.

Blisterförpackning: Transparent PVC/Aclar – aluminiumblister. Blistren innehåller 25 tablettar. Varje kartong innehåller 4 blistar.

6.6 Särskilda försiktighetsåtgärder för destruktion av ej använt läkemedel eller avfall efter användningen

Ej använt läkemedel och avfall skall kasseras enligt gällande anvisningar.

7. INNEHAVARE AV GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

Dechra Regulatory B.V.

Handelsweg 25

5531 AE Bladel

Nederlanderna

8. NUMMER PÅ GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

25419

9. DATUM FÖR FÖRSTA GODKÄNNANDE/FÖRNYAT GODKÄNNANDE

14.02.2011/23.12.2013

10. DATUM FÖR ÖVERSYN AV PRODUKTRESUMÉN

2.2.2022